

Bécsben a haderőcsökkentésért

Brezsnyev és Carter hivatalos tárgyalásai

Leonid Brezsnyev és James Carter a Hofburgban

Az Egyesült Államok bécsi nagykövetségének épületében szombat délelőtt pontosan 11 órakor megkezdődött az első munkaülés Leonid Brezsnyev, az SZKP KB főtitkára, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének elnöke és James Carter, az Egyesült Államok elnöke között. Az ülésen részt vettek a két ország küldöttségének tagjai: szovjet részről Gromiko külügyminiszter, Usztyinov honvédelmi miniszter, Csernyenko, az SZKP KB titkára, Ogarkov marsall, a Szovjetunió honvédelmi miniszterének első helyettese, a szovjet fegyveres erők vezérkari főnöke. Amerikai részről Vance külügyminiszter, Brown hadügyminiszter, Brzezinski, az elnök nemzetbiztonsági tanácsadója és Seignous tábornok, a vezérkari főnökök egyetemes bizottságának főnöke vett részt a küldöttségben. Mindkét részről számos szakértőt vontak be a munkába.

Előzetes tájékoztatás szerint az első munkaülésen Brezsnyev és Carter általános áttekintést ad a két ország közötti kapcsolatok, a leszerelési tárgyalások, a nemzetközi kérdések értékeléséről, és főként a leszerelési kérdéseket, a hétfőn aláírásra kerülő SALT-II megállapodás kérdéseit helyezte előtérbe. A szombat délutáni második tárgyalást, teljes egészében a leszerelés témája töltötte ki.

Az amerikai nagykövetség épületéhez elsőnek — háromnegyed 11 órakor — Carter elnök és kíséretének tagjai érkeztek szálláshelyükről. Nagyjából ekkor indult el a szovjet nagykövetségről Leonid Brezsnyev is, aki három perccel 11 óra előtt érkezett meg. Carter elnök az épület előtt üdvözölte a szovjet állam- és hadügyminisztereket, majd röviden bemutatatta Brezsnyev foglalkozását.

az Egyesült Államok elnökének a kíséretében levő személyiségeket. A fotóriporterek, a televíziósok, filmesek kérésére a két államfő és a kíséretükben levő személyiségek az épület előtt megálltak, hogy képet készíthessenek róluk. Mint ismeretes, Leonid Brezsnyev és James Carter először pénteken délután az Osztrák Köztársaság elnökénél tett látogatás során találkozott személyesen egymással.

Az amerikai nagykövetség épületében a tanácskozási teremben hosszútávú tárgyalással szemben foglalt helyet Leonid Brezsnyev és James Carter, aki a szovjet államfőt személyesen kalauzálta a megbeszélés színterére. A két küldöttség tagjain kívül a tárgyalás munkájában részt vesz szovjet részről Dobrinyin washingtoni szovjet nagykövet, Alekszandrov, az SZKP KB főtitkárának tanácsadója és Kornyijenko külügyminiszter-helyettes. Amerikai részről a tárgyaláson részt vesz Toon moszkvai nagykövet, Jordan, az elnök tanácsadója, a leszerelési és fegyverzetellenőrzési hivatal vezetője.

Másfél óra után tartott Leonid Brezsnyev és James Carter első megbeszélése, amelyre szombat délelőtt került sor az Egyesült Államok bécsi nagykövetségén. A két államfő kíséretében voltak a küldöttségek tagjai, valamint szakértői is. Az első megbeszélésen általában tekintették át a tárgyalások napirendjén szereplő kérdéseket. Vance amerikai külügyminiszter egymondatos nyilatkozatában úgy értékelte ezt a megbeszélést, hogy a tárgyalások „igen jók” voltak. Értesülések szerint a megbeszélésen elsőnek Leonid Brezsnyev foglalkozását.

Szovjetunió álláspontját, majd Carter elnök ismertetése az Egyesült Államok elgondolásait.

Carter elnök személyesen kísért ki Leonid Brezsnyevet az amerikai nagykövetség épülete előtt várakozó gépkocsijához. A két elnök barátságos kézfogással vált el egymástól, interjúkat a várakozó riportereknek és az osztrák főváros lakóinak, akik az épület közelében, de tisztes távolságban várakoztak.

Az amerikai elnök Leonid Brezsnyev távozása után röviddel Brzezinski nemzetbiztonsági főtanácsadó társaságában ugyancsak elhagyta a tárgyalások színterét, hogy rezidenciáján értékelje az első forduló tapasztalatait. A szovjet küldöttség tagjai ugyancsak szállásukra tértek vissza.

Gromiko szovjet külügyminiszter, Dobrinyin washingtoni nagykövet és Kornyijenko külügyminiszter-helyettes társaságában még egy ideig az amerikai nagykövetségen maradt. Őket Vance külügyminiszter búcsúztatta az épület előtt.

A Szovjetunió és az Egyesült Államok kapcsolatainak elvi kérdéseivel foglalkozott Leonid Brezsnyev és James Carter szombat délelőtti első találkozásánál.

Leonid Brezsnyev a megbeszélésen aláhúzta, hogy a

(Folytatás a 2. oldalon.)

Magyar—angolai ipari megbeszélés

Soltész István kohó- és gépipari miniszter, valamint a meghívására hazánkban tartózkodó Alberto de Carmo Bento Ribeiro, az Angolai Népi Köztársaság ipari és energiaügyi minisztere szom-

Kádár János vezetésével hétfőn párt- és kormányküldöttség utazik Bulgáriába

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága első titkárának vezetésével a Magyar Népköztársaság párt- és kormányküldöttsége hétfőn hivatalos, baráti látogatásra Bulgáriába

utazik, a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottságának, a Bolgár Népköztársaság Államtanácsának és Minisztertanácsának meghívására. (MTI)

Egy műszak – egy brigád

A tavalyi év első napjától kezdődően megújult a munkaverseny-mozgalom a szegedi kábelgyárban. Egy, az NDK-ban tett tanulmányút ösztönözte a magyar kábelgyártás szakembereit arra, hogy a Magyar Kábelművekben is olyan módszerekkel dolgozzanak, mint ott. A kísérletre a szegedi kábelgyárban került sor. A munkaverseny-mozgalom keretében alakult ki az egy műszak, egy brigád.

Régebben a brigádok szabad társulás alapján jöttek létre, így számtalanszor előfordult, hogy az egyes brigádok tagjai nem dolgoztak együtt, egy műszakban. Nehéz volt átlátni a gyáron belüli munkájukat, különböző társadalmi munka esetében sok fejtörést okozott a szervezés. A brigádversenyt év végén értékelték; az évközi mozgóbereket, hogy ki kapja, a gazdasági vezetők határozták meg, s nem brigádszinten osztották szét. Így aztán olyanok is kaptak a plusz pénzben, akik azt meg sem érdemelték.

Az új megoldás több hiányosságot megszüntet. Ennek alapja a megváltozott mun-

kaverseny-értékelés. A műszakbrigádok eredményeiről negyedévenként készül számvetés, ilyenkor osztják szét a prémiumot, a legjobb üzemeknek; ott tovább bontják, aszerint, hogy melyik brigád hogyan dolgozott, s ezen belül kerül kiosztásra a pénz a dolgozóknak. A prémium útja a pénztártól a brigádtig már mutatja, nem a brigádok versenyeznek egymással, hanem az üzemek. Így kizárt, hogy egy közösség műszakjában közben áttájon olyan termék gyártására, amely értéke több, mint azé az alapanyagé, amit készíteniük kellene, s így a következő műszaknak kell azt elkészíteni. S ez az áttálas lényeges veszteségidő azoknak, akik a rövidebbet húzták. S a kölcsönkenyér visszájár elv szerint ennek se vége, se hossza; a kár az üzem eredményeiben s összességében a gyárban mutatkozik, s ez esetben nyilván csökken a kiosztható prémium összege is.

Az új módszer előnye, hogy a brigádmozgalom hármasszavából adódó tevékenység egyértelműen mérhető, pontozással. A sokféle szempont közül csak párat: lét-

számkihasználás, anyagtakarékosság, az üzem önmagához viszonyított fejlődése stb. A szocialista életmód értékelésénél döntő, ki mennyi társadalmi munkát végzett, elsősorban üzemben belül.

A gyárban így fogalmazták meg: „A brigádmozgalomnak elsősorban a gazdasági célokat kell szolgálnia.” Innen van az, hogy egy-két kivételtől eltekintve, a művezető egy személyben a brigádvezető is. Így aztán sok helyen előfordul, a művezető csak a termelés irányításával törődik, nem marad ideje az emberekre figyelni. Több kollektívában említették, réggen hetente-kéthetente összeült a brigád, most meg csak negyedévenként; amikor szétosztják a prémiumot...

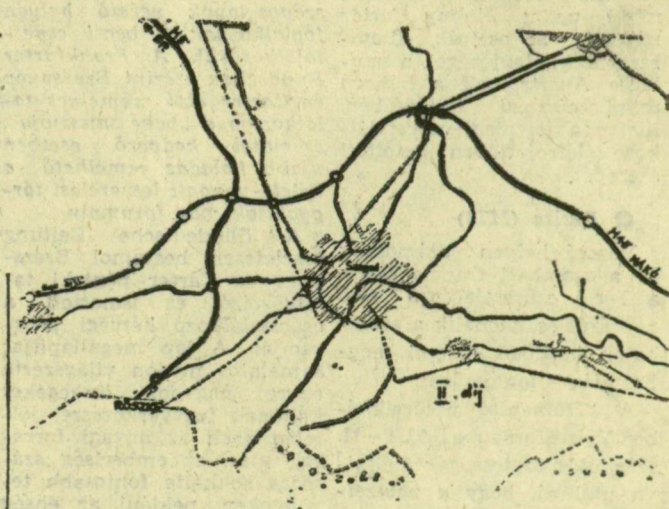
Tudják a gyárban is, nincs még minden a helyén az új brigádmozgalomban. A kísérleti jellege az év végéig tart, van még idő a javításra. Az eredmények egyre jobbakk, s ma már szinte mindenki megérti a gyárban, szükséges volt az átszervezés, mert csak így lehet lépést tartani a fejlődéssel.

H. L.

Úthálózat az ezredfordulón

Jóval a megvalósulás előtt, mégsem túl korán írta ki a KPM és Szeged város tanácsa azt a tervpályázatot, amelynek 13 meghívott alkotócsoportha a Rostocktól induló és Közép-Európát is átszelő autópályára, a tervezett országos körgyűrű és az M 5-ös autópályára forgalmi kapcsolataira adott javaslatokat. Azért nem tekinthető túlzottnak az előrelátás, mert a forgalmi csomópontok, a pályák helyigényét már ma ismeriük kell a Szeged általános rendezési tervét készítő tervezőknek. Május 13-án munkában részletesebben is ismertettük a pályázat díjnyertes alkotásait, melyek közül egyet most rajzválaton is tanulmányozhatunk olvasóink. A Közlekedéstudományi Egyesület „színterében” induló budapesti tervezők első díjjal jutalmazott elképzelése az M 5-öst Szegedtől nyugatra viszi el Rőske felé, s kicsivel Balástya alatt csatlakoztatja hozzá az M 43-ast. Az országos körgyűrű Pécs—Szeged—Debrecen közötti szakaszáról — Váshelyi megkerülve — észak felől is több csomópontnál juthatnak be Szegedre a járművek, s az M 5-ösön haladók is választhatnak, melyik leágazás lesz közelebb szegedi utcéljukhoz. A Budapesti Műszaki Egyetem útéptéti tanszékének második díjas tervezete szerint az M 43-as a Tisza bal partján fonódna össze az országos körgyűrűvel és Szegedtől észak-

nyugatra keresztezné — természetesen a körökkel jelölt külön szintű csomópontban — az M 5-öst. A gyorsforgalmi úthálózat távlati elképzelés — az ezredforduló táján, tehát 20–30 év múlva megvalósítandó autópályákat, autópályákat vázoltak fel a tervezőcsoporthok. A forgalom alakulásától, a népgazdaság anyagi és technikai erőitől függ, hogy pontosan mikor kezdődhet meg az építkezés. A sorrend azonban már valószínűsíthető: előbb az M 5-ös, aztán a körgyűrű, s végül az M 43-as úton indul meg a pályát építő gépsor.

Takarékos változatot mutat az a pályamunka; csak egy új Tisza-híd kellene